

Do mora večnosti sme ponorili rok 2020, ktorý ostarel vo svojich starostiach. Odovzdali sme Pánovi času i života prežité, radostné i bôľno-smutné skúsenosti. Poznávali sme svoj pútnicky osud, bolo nám dané prežiť veľa vzácných chvíľ i prebolieť bolestné straty milovaných bytostí. Nad novým priestorom nového roku sme vo veľkom pokušení zabudnúť a tak sa zbaviť všetkého, čo je za nami. Blúdením v zážitkoch a medzi troskami minulosti nemôžeme nájsť prítomnosť ani budúcnosť. Ona je skrytá v darovanom čase. Preto má tento deň pre človeka, osobitne pre veriaceho, svoje zvláštnosti. Váhu i cenu, ktoré vskutočnosti zhodnocujú našu orientáciu na Boha a Jeho Syna Ježiša Krista. Ako zvládneme a či dokážeme zvládnuť všetko, čo nás čaká? Čas je naša pochybnosť aj úzkosť. Čas je zrkadlo, v ktorom vidíme večnosť. V čase sú skryté naše nádeje, naša dôvera, naše dúfanie. Môžeme v pokore očakávať, že všetko, čo nás stretne, môžeme s dôverou odovzdať Bohu, ktorý nás posilňuje. K tomu nás vyzýva aj dnešný kázňový text :

„Dúfajte v Hospodina na večné veky, lebo Hospodin, Pán, je Skala vekov.“

Plynú prvé dni nového roku 2021. Vstup do neho nebol bujarý, všetečný ako po iné roky. Vstupujeme do neho z vtieravou myšlienkou, dokedy nás ako čierny mrak bude sprevádzať pandémia. A ak si v týchto hodinách niečo naozaj úprimne prajeme, tak je to pokoj a zdravie.

Zaželajme si to aj my, hoci naozaj nevieme, či ten rok pokojný bude. Cesta pred nami akoby bola zahalená v hustej hmle a „viditeľnosť“ je značne obmedzená. Budeme naozaj šťastní, úspešní, bude sa nám dariť všetko tak, ako si želáme? Či si budeme naďalej uťahovať opasky, budeme žiť v nervozite, v neistote v osobnom, rodinnom živote, v zamestnaní, v podnikaní, v našej vlasti a vo svete vôbec? Ani politici, ani ekonómovia nám vôbec nekreslia ružovú budúcnosť. A vôbec – prežijeme všetci tento rok, dožijeme sa jeho konca? Zmena dátumu nás upozorňuje, že sme zase o rok bližšie k večnosti, kde sa roky už nepočítajú. Úprostred premien časov, časov, ktoré nezadržateľne plynú a nemožno ich zastaviť, potrebujeme mať niečo pevné, isté, osvedčené. Potrebujeme sa zachytiť niekoho, kto nás nesklame, kto sa v našom živote dokázal ako verný, spoľahlivý a preto hodný naďalej plnej dôvery, kto stál pri nás, keď sa nám v živote darilo a podržal nás v zlých dňoch. Prijmeme teda spoločne radu proroka Izaiáša: Dúfajte v Hospodina na večné veky, lebo Hospodin, Pán, je Skala vekov.

Skutočná skala, ktorá odolá všetkým náporom, lebo môžu prísť aj privaly, môžu sa strhnúť vetry, vyliť sa rieky životných skúšok, ťažkosti, ale tá skala vekov sa nepohne a kto na nej postavil svoj život, ten obstojí za každých okolností.

Žalmista hovorí: Tí, ktorí dôverujú Hospodinovi, sú ako vrch Sion, čo sa nepohne

ale trvá naveky. Jeruzalem je obklopený vrchmi, tak Hospodin je vôkol svojho ľudu, odteraz až naveky. / Žalm 125, verše 1-2/ On je naozaj s každým z nás, aj s kresťanskou cirkvou a kým sa jej držíme, môžeme povedať s Izaiášom: Máme mocné mesto. Boh postavil na ochranu hradby a val./Izaiáš 26,1/ Kým máme slovo Božie a sviatosti, môžeme v cirkvi hovoriť so žalmistom: Hospodin moci je s nami, hradom prepevným je nám Boh Jákobov. Hľa rieka... potoky jej potešujú mesto Božie, svätyňu príbytkom Najvyššieho. /Žal 46, 4-5/ Boh náš je úprostred premien časov stále ten istý a Jeho roky nikdy neprestanú. Pán je Alfa a Omega, Prvý aj Posledný, Počiatok aj Koniec. /Zjav. Jána 22,23/ On bol prv, než sa vrchy zrodili, než boli utvorené zem a svet. On je Boh od vekov až na veky.

Aj tento rok 2021, ktorý sme začali, je rokom po Kristovi, po príchode Spasiteľa a On zasľubuje, že je s nami po všetky dni až do konca sveta. On je ten istý včera dnes i naveky.

Ak teda dúfame v Hospodina, ktorý je Skala vekov, môžeme pozerať do budúcnosti s nádejami, nemusíme sa obávať, lebo ako kresťania stojíme na pevnom základe – na skale viery. Buďme teda i v tieto dni, i počas celého roka, ktorý je pred nami, dobrej mysle, veď vierou sme sa uprostred premien časov zachytili niekoho pevného, osvedčeného. Je to náš Boh. On, Hospodin, je Skalou vekov.

Modlitba: Nebeský Otče, ďakujeme Ti za vzácnu chvíľu, keď vstupujeme do nového roku. Nevieme, čo nás čaká, ale úprimne Ťa prosíme, kráčaj s nami. Posilňuj nás vo všetkých našich prácach. Spoliehame sa na Tvoju pomoc a múdrosť v našich rozhodovaniach. Upevňuj nás v láske a vernosti. Veď náš národ ku pokoju, ktorý tak veľmi všetci potrebujeme. Prosíme za všetkých chorých, postihnutých pandémiou, aj za ich rodiny a za tých, ktorí im pomáhajú v ich ťažkom navštívení. Vypočuj túto našu modlitbu Otče náš...

Nedeľa po novom roku 2021 - Záv. Poruba - Izaiáš 64 kap.verš 8.

Bertold Brecht napísal jednu poviedku, v ktorej hovorí o človeku, ktorý stojí vedľa cesty a díva sa, ako šofér mení koleso na aute. Stojací pozoruje, že šofér je nešťastný: nie je rád, odkiaľ prichádza, a ani nie je šťastný, kam ide. Ale netrpezlivo mení koleso. Prečo netrpezlivo? – pýta sa Brecht. – Takto to býva s niektorými ľuďmi na prelome rokov. Nie sú radi, že žili, ani sa netešia, že ide ďalší rok možnosti. Mávnu rukou, že všetko je jedno. My nie tak smieme myslieť. Aj keď sa vymieňa číslo roku, môžeme povedať: bol som rád v tom roku, ktorý odchádza a teším sa na ten, do ktorého som vstúpil, lebo aj to je rok Pánov, rok môjho Pána, ktorého prosím, aby bol so mnou, s nami.

„Ty, Hospodine si Otec náš, my sme hlina a Ty si náš tvorca, všetci sme dielom Tvojich rúk“

Na starých stavbách obdivujeme obrazy, ktoré sú vytvorené mozaikou. Dokonalosť práce na týchto obrazoch dokazujú medzierky, či špáry, ktoré sú tak jemné, že ich sotva možno vidieť. Sú jemným pletivom, ktoré spája jednotlivé čiastočky mozaiky v jeden ucelený obraz. – Aj náš život je podobnou mozaikou. Ako jednotlivé pestré kamienky sa radia dni, mesiace, roky. Vzniká obraz, kde sa napájajú skúsenosti a zážitky. Mnohé sa opakuje, ale v mozaike života sú aj jemné i väčšie trhlinky či trhliny. Niekedy prežívame náhly prechod zo svetla do tmy, ale aj opačne. A tu sa nám vnucuje otázka: k akému obrazu sa zlievajú jednotlivé úseky nášho života? Aké farby prevládajú? Tmavé a smutné, alebo jasné a príjemné? A aký zmysel má mozaika nášho života? Čím pôsobí na okolie? Ako to bude vyzeráť s celkovým obrazom nášho života? Zostane všeličo, alebo snád' všetko bude náhodným dianím, chaosom, bezmyšlienkovitým životom, alebo to bude uzatvorený, ucelený obraz? Na tieto otázky nedáva mozaika nášho života ľahkú a rýchlu odpoveď. Aj preto nie, lebo ešte nie je dokončená. Je veľmi dôležité pre nás, že na dokončení mozaiky môžeme spolupracovať. S tým, ktorý nás stvoril, ktorý pozná cieľ nášho života. On nám chce ukázať cestu k cieľu. Povedať o zmysle života. My vidíme často len zlomky, útržky pripravené vydať tajomstvo, kde sa celok stane dokonalé zrozumiteľným a kde pred nami povstane dokončený obraz, na ktorom už nebudeme môcť nič zmeniť.

Kto pozná plán nášho života? Sme kresťania a neuspokojujeme sa s údelom, osudom. O tajomnej moci, ktorá ovláda náš život. My veríme, že Boh má vplyv na náš život. Malo by to pre nás byť radostným posolstvom, že pred Bohom má život každého človeka cenu. Že Bohu nie je ľahostajné čo sa s človekom, s jeho životom stane. Na čo myslíme, keď uvádzame Boha vo vzťahu k nášmu životu? Myslíme pri tom na svoje osobné šťastie? Myslíme na zaistenie svojho zdravia? Isteže tieto veci sú veľkou pomocou životu, ale podľa Biblie nie je všetkým. Keď

hovoríme o tom, že sa náš Boh o nás stará, že mu na nás záleží, na čo pri tom myslíme? Na splnenie svojich snov, želaní a plánov? Svojich nádeji a snov? Plný život, taký aký si ho my predstavujeme a prajeme, by mal byť podľa našej mienky korunovaný úspechom. Mal by byť naplnený krásnymi zážitkami. Ale nie je to vždy tak, lebo náš život je poznačený hriechom. Preto je ohrozovaný nemocami, utrpením, skúškami, sklamaniami. Preto v nás žije sen a túžba po šťastnom živote. Je v nás úzkosť, že svoje šťastie stratíme alebo zmeškáme. A preto sa v nás ozýva niekedy protest proti Bohu, ak nám niečo odoprie. Chceme byť pochopiteľne šťastnými. Každý deň, ktorý žijeme chceme sa vydať na cestu za veľkými aj malými radosťami, ktoré Boh položil do našej cesty životom. Ale bolo by nekresťanské stavať len na tom. Na Ježišovi Kristovi si môžeme overiť, že Božie merítko je iné ako naše. Ježišov život podľa našich merítok bol predsa neúspešný. Končil v potupe na kríži. V posmechu. A predsa mal hlboký zmysel. Bol to požehnaný život, zakotvený v Bohu. Pri Ježišovi sa môžeme učiť že strácame šťastie pozemského života, ak napočítame vo svojom živote s Bohom.

Boh chce spolupracovať na mozaike nášho života. Chce nám pomôcť, aby náš život neostal zrúcaninou. Trpezlivo nás stavia do nových situácií. Chce tak robiť aj tohto roku do ktorého sme vstúpili. Čaká, že s jeho pomocou dáme vo živote všetko na pravé miesto. A to, čo sa zdá v našich očiach nezmyselné, môže byť Božím pôsobením zmenené. Ešte nemusí byť všetko zahodené ako nepoužiteľné. Sme s Božím ľudom vyznať to, čo sme čítali v úvode tejto kázne: Ty, Hospodine si Otec náš, my sme hlina a Ty si náš Tvorca, všetci sme dielom Tvojich rúk. Amen

Modlitba: Láskový Bože, niekedy nás premáha strach s toho, čo nás v živote čaká, neraz si zúfame, keď pozorujeme, čo sa deje okolo nás. Nedaj, aby sme to vnímali ako dôkaz Tvojho nezájmu či ľahostajnosti, ale upriamuj naše myšlienky na to, aby sme uvažovali, v čom všetkom môžeme byť užitoční pre tento svet a tak aj tým sme obohatili mozaiku svojho života. Pomáhaj nám, aby sme Ti vedeli vždy pevne dôverovať a na teba sa spoliehať v každej životnej situácii. Otče náš...